

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

5.1 สรุปผลการทดลอง

โครงสร้างส่วนใหญ่ของแผ่นฟิล์มไฟโนรอินที่ผสมจากพอลิเมอร์ต่างๆ ได้แก่ แผ่นฟิล์มไฟโนรอินผสม Polyethylene oxide (PEO) บ่งบอกถักยณะโครงสร้างภายในเป็นแบบ β -sheet กรณีของแผ่นฟิล์มไฟโนรอินผสมสาร Sodium alginate (AG) พนโครงสร้างภายในเป็นแบบ random coil และแผ่นฟิล์มไฟโนรอินผสมสาร Polyvinyl alcohol(PVA) พนโครงสร้างภายในแบบ random coil

แผ่นฟิล์มที่ผลิตขึ้นจากโปรตีนไฟโนรอินและแผ่นฟิล์มไฟโนรอินผสมสารพอลิเมอร์ต่างชนิดกัน จะทำให้ค่าโครงสร้างพันธะภายในของแผ่นฟิล์มแตกต่างกันรวมทั้งความสามารถทาง Mechanical testing ด้วย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับถักยณะของพันธะภายในของสารพอลิเมอร์แต่ละชนิด และ การจับตัวกันใหม่ของพันธะไฮโดรเจนอาจทำให้เกิดการเปลี่ยนถักยณะจากแบบ random coil ไปเป็นโครงสร้างแบบ β -sheet

จากการประดิษฐ์แผ่นฟิล์มไฟโนรอินผสมสารพอลิเมอร์ต่างๆ ชิ้นสารพอลิเมอร์ที่เหมาะสมที่สุดในการทดลองนี้คือ Polyethylene oxide (PEO) เพิ่มขึ้น 3% ชิ้นอัตราส่วนไฟโนรอิน(เพิ่มขึ้น 1.5%) ต่อสาร PEO เป็น 85:15 โดยน้ำหนัก มีคุณสมบัติไม่เป็นพิษต่อเซลล์ มีถักยณะโครงสร้างภายในเป็นแบบ β -sheet และนอกจากนี้ช่วยให้คุณลักษณะของแผ่นฟิล์มมีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการประยุกต์ทางการแพทย์ และมีคุณสมบัติในการช่วยให้เซลล์ไฟโนรบลาสต์ หรือเซลล์เนื้อเยื่อจริญได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าถ้านำมาใช้เป็นวัสดุปีกขนาดแพล จะสามารถช่วยให้บาดแผลหายเร็วขึ้น

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาทดลองผลิตพิล์มไฟโนรอิน ทำให้ทราบว่า โครงสร้างของไฟโนรอินและโครงสร้างของพอลิเมอร์มีอนามาผสมกัน ทำให้โครงสร้างของไฟโนรอินเกิดการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างที่แตกต่าง กันอาจจะเป็นการเหนี่ยวนำของพันธะระหว่างโมเลกุลของสารสองชนิดได้ (สารไฟโนรอินกับสารพอลิเมอร์ตัวอื่น) ซึ่งโครงสร้างภายในของแผ่นพิล์ม มีผลต่อการนำไปใช้งานต่อ เช่น การเจริญเติบโตของเซลล์ที่เพาะเลี้ยงบนแผ่นพิล์ม และค่าที่ทดสอบแรงดึง ความเห็นความเครียดของแผ่นพิล์มมีค่าที่แตกต่าง กันขึ้นอยู่กับว่าใช้สารพอลิเมอร์ต่างกัน และค่าเหล่านั้น อาจมีผลต่อคุณสมบัติทางชีวภาพแตกต่างกันได้

การประยุกต์นำเอาแผ่นพิล์มไปทดสอบการเลี้ยงเซลล์และเปรียบเทียบการเลี้ยงเซลล์กับตัวอย่าง ควบคุม TCP (tissue culture plate) เป็นตัวอ้างอิงของการทดสอบการยึดเกาะและเพิ่มจำนวนเซลล์ (positive control) เพื่อถูกการเพิ่มจำนวนของเซลล์ปกติที่ไม่ได้มีแผ่นให้ยึดเกาะซึ่งให้ผลจำนวนเซลล์ที่มากกว่าและแตกต่างจากแผ่นพิล์ม ซึ่งในขณะเดียวกันแผ่นพิล์มอาจมีการเพิ่มจำนวนของเซลล์ช้ากว่า เพราะคาดว่า เซลล์กำลังปรับปรุงตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมกับแผ่นพิล์มที่ยึดเกาะหรือมีการสร้างกระบวนการภายนอกในเซลล์และพัฒนากรุปร่างของเซลล์ไฟโนรอลาสต์ ให้เซลล์สามารถทำหน้าที่ได้เต็มที่และดีกว่า (สังเกต จากรากฟัน SEM)

จากเหตุการณ์ดังกล่าว แผ่นพิล์มไฟโนรอินผสมสามารถที่จะช่วยให้เซลล์เจริญเติบโตได้ซึ่ง อัตราส่วนของสารผสมภายในแผ่นพิล์มที่มีส่วนผสมของสารพอลิเมอร์ต่างชนิดกันเป็นส่วนที่สำคัญ เพราะจะมีผลต่อการคงตัวของแผ่นพิล์ม เมื่อนำไปผ่านกระบวนการต่างๆ ก่อนที่จะนำไปใช้ในการ ทดสอบการเลี้ยงเซลล์ ซึ่งในบางสูตรไม่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ จำเป็นต้องมีการตัดสักส่วน และไม่ใช้ สารพอลิเมอร์บางชนิด อาจจะทำให้ต้องใช้เวลาในการทดสอบนานและทำให้แผ่นพิล์มบางสูตรที่ คุณภาพในการเลี้ยงเซลล์อาจจะดีกว่าแผ่นพิล์มไฟโนรอินที่ผสม PEO (สูตร FB/PEO 90:10, 85:15) และ ไม่ได้นำมาทดสอบ เพราะเนื่องจากลักษณะการคงตัวของแผ่นพิล์มไม่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ต่อ (การ เลี้ยงเซลล์ไฟโนรอลาสต์)

จากคุณสมบัติของแผ่นพิล์มไฟโนรอินดังกล่าว ทำให้ทราบว่า แผ่นพิล์มที่ผลิตขึ้นไม่เป็นพิษต่อ เซลล์ เหมาะสมต่อการนำไปประยุกต์ใช้เป็นวัสดุปีกแพลงหรือวัสดุทางแพทย์ ที่สามารถช่วยเร่งการ เจริญเติบโตของเซลล์ได้ (extracellular matrix) ในระดับหนึ่ง ซึ่งอาจจะทำให้ระยะเวลาการรักษา น้ำดีเพล ให้หายได้เร็วขึ้นกว่าการรักษาด้วยวัสดุปีกแพลงแบบปกติ และในปัจจุบันเริ่มนีการพัฒนา แผ่นพิล์มที่สามารถช่วยกระตุ้นให้เซลล์สร้าง extracellular matrix หรือว่าโปรตีนที่สร้างเหมือนกับเซลล์ เนื้อเยื่อปกติ จะเหมาะสมสำหรับคนที่ผิวนังเกิดการเสียหาย และช่วยแซมตัวเองได้ดี โดยที่แผ่นพิล์มใน อุบัติที่ตั้งไว้คือ ต้องมีลักษณะยึดหยุ่นคล้ายผิวนังนุ่มยืด และสามารถเข้ากับเซลล์ผิวนังของมนุษย์

ได้โดยที่ไม่เกิดความเป็นพิษ การที่จะสามารถย่อยสลายได้ง่าย (ควรจะค่อยๆย่อยสลาย แล้วถูกแทนที่ด้วยเซลล์หรือเนื้อเยื่อเกี่ยวพันที่เซลล์สร้างมา ทำให้เกิดเป็นผิวนังไหมทดแทนบริเวณที่เสียหายไป) ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของสารหรือ polymer ที่นำมาใช้ผลิตฟิล์มด้วย

ดังนั้นการทดสอบคุณสมบัติ ลักษณะ โครงสร้าง และการนำไปใช้ทดสอบในการเลี้ยงเซลล์ จึงเป็นการทดสอบ เก็บข้อมูลพื้นฐาน เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่นำสารไฟโนรอนจากไหม ไปพัฒนาต่อในอุตสาหกรรมทางการแพทย์ และส่งเสริมอุตสาหกรรมการผลิตไหมให้เพิ่มมูลค่ายิ่งขึ้น ต่อไป